ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์

ผลของโปรแกรมการดูแลผู้ป่วยตามปัจจัยสิ่งเร้าและการเสริมสร้าง ทักษะการฟื้นฟูสภาพผู้ป่วยโดยการมีส่วนร่วมของครอบครัวต่อการ ปรับตัวของผู้ป่วยอัมพาตท่อนล่าง

ผู้เขียน

นางสาวพัชรินทร์ มาลีหวล

ปริญญา

พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต (การพยาบาลผู้ใหญ่)

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กนกพร สุคำวัง ประธานกรรมการ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัจฉรา สุคนธสรรพ์ กรรมการ

บทคัดย่อ

การเป็นอัมพาตท่อนล่างจากการบาดเจ็บไขสันหลังเป็นการเจ็บป่วยเรื้อรังที่ทำให้มี กวามพิการหลงเหลืออยู่ ส่งผลกระทบต่อจิตใจ สังคม ผู้ป่วยจึงต้องปรับตัวกับสถานการณ์ที่ เกิดขึ้น การวิจัยกึ่งการทคลองครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา ผลของโปรแกรมการดูแลผู้ป่วยตาม ปัจจัยสิ่งเร้าและการเสริมสร้างทักษะการฟื้นฟูสภาพผู้ป่วยโดยการมีส่วนร่วมของครอบครัวต่อการ ปรับตัวของผู้ป่วยอัมพาตท่อนล่าง กลุ่มตัวอย่างคือ ผู้ป่วยอัมพาตท่อนล่างที่เข้ารับการรักษาและ จำหน่ายจากหอผู้ป่วยออร์โธปิดิกส์ชาย 1 ออร์โธปิดิกส์ชาย 2 ออร์โธปิดิกส์หญิง และหอผู้ป่วย ศัลยกรรมระบบประสาท โรงพยาบาลเชียงรายประชานุเคราะห์ ที่ได้รับการดูแลจนมีสภาพอาการ คงที่และแพทย์ได้วางแผนเพื่อจำหน่ายออกจากโรงพยาบาล ตั้งแต่เคือนพฤศจิกายน พ.ศ.2548 ถึง เดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2549 คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจำนวน 15 ราย และผู้ดูแล 15 ราย เครื่องมือที่ใช้ในการคำเนินวิจัย คือ แผนการดูแลผู้ป่วยอัมพาตท่อนล่างตามปัจจัยสิ่งเร้าและการ เสริมสร้างทักษะการฟื้นฟูสภาพผู้ป่วยโดยการมีส่วนร่วมของครอบครัว เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวม ข้อมูลประกอบด้วย แบบบันทึกข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ป่วยและผู้ดูแล และแบบวัดการปรับตัวของ

ผู้ป่วยอัมพาตท่อนล่าง วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน และสถิติวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเคียวแบบวัดซ้ำ

ผลการวิจัยพบว่าคะแนนเฉลี่ยการปรับตัวของผู้ป่วยอัมพาตท่อนล่างที่ได้รับโปรแกรม การดูแลผู้ป่วยตามปัจจัยสิ่งเร้าและการเสริมสร้างทักษะการฟื้นฟูสภาพผู้ป่วยโดยการมีส่วนร่วม ของครอบครัวภายหลังจำหน่ายออกจากโรงพยาบาล 1 สัปดาห์ และ 3 สัปดาห์ สูงกว่าก่อนเข้าร่วม โปรแกรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าโปรแกรมการดูแลผู้ป่วยตามปัจจัยสิ่งเร้าและการเสริมสร้าง ทักษะการฟื้นฟูสภาพผู้ป่วยโดยการมีส่วนร่วมของครอบครัว สามารถส่งเสริมให้ผู้ป่วยอัมพาต ท่อนล่างมีปรับตัวดีขึ้น ดังนั้นจึงสามารถนำโปรแกรมนี้ไปใช้ในการปฏิบัติการพยาบาลต่อไป

Thesis Title Effect of the Program of Stimuli-based Patient Care and

Rehabilitative Skill Enhancement with Family Involvement on

Adaptation Among Paraplegic Patients

Author Ms. Patcharin Maleehaul

Degree Master of Nursing Science (Adult Nursing)

Thesis Advisory Committee

Assistant Professor Dr. Khanokporn Sucamvang Chairperson

Assistant Professor Dr. Achara Sukonthasarn Member

ABSTRACT

Paraplegia from spinal cord injury is a chronic illness which results in disabilities, which have psychological and social effects. The paraplegic patients must adapt to their situations. The purpose of this quasi-experimental research was to examine the effect of the program of stimuli-based patient care and rehabilitative skill enhancement with family involvement on adaptation among paraplegic patients. Subjects were paraplegic patients admitted and discharged from Orthopedic and Nuerogenic department, Chiang Rai regional hospital during November, 2005 to May, 2006. Fifteen paraplegic patients and their family members were purposively selected. The research instrument was a plan of stimuli-based patient care and rehabilitative skill enhancement with family involvement. The assessment tools consisted of Demographic Data Recording Form and The Adaptation Index Form. Data were analyzed by using descriptive statistics and oneway repeated measure.

The results of this study revealed that the adaptation of paraplegic patients after receiving the program of stimuli-based patient care and rehabilitative skill enhancement with family involvement at 1 week and 3 weeks after discharge from hospital had significantly higher than that of before (α <.05.).

The results of this study indicate that the program of stimuli-based patient care and rehabilitative skill enhancement with family involvement can enhance adaptation in the paraplegic patients. Therefore, this program should be employed in nursing practice.

